

Underbilag 1.

KIRKEMINISTERIET

København, den 8. juli 1949.

J. nr. 4 y 869.

Direktøren for nationalmuseet.

Som det vil være hr. museumsdirektøren bekendt, har der i de senere år fra forskellige sider været fremsat forslag om ændringer i de gældende regler for tilsynet med folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde, hvilke regler nu findes i bekendtgørelse nr. 455 af lov nr. 282 af 30. juni 1922 om vedligeholdelse af kirker og kirkegårde m. v., således som denne lov er ændret ved lov nr. 112 af 27. marts 1924 og lov nr. 103 af 15. marts 1947. Senest har ministeriet for byggeri og boligvæsen i vedlagte skrivelse af juni 1949 udbedt sig en udtalelse fra nærværende ministerium i anledning af en ligeledes vedlagte 4. betænkning fra forvaltningskommissionen af 1946, hvori der foreslås indført en *amtsarkitektordning*. Til amtsarkitekternes område skulle også høre et vist tilsyn med kirkerne, eventuelt også præstegårdene, se blandt andet betænkningen side 61—62.

Forinden nærværende ministerium svarer boligministeriet, ville man sætte megen pris på at modtage en udtalelse fra hr. museumsdirektøren om den rejste sag, hvis rigtige løsning vil være af afgørende betydning. Ministeriet finder derfor også anledning til at gøre nogle bemærkninger om de vigtigste punkter i sagens hidtidige udvikling.

I. I skrivelse af 9. maj 1947, der er aftrykt som bilag 9 til betænkningen side 94—95, rettede samtlige kgl. bygningsinspektører en henvendelse til kirkeministeriet, hvori det — i den hensigt at søge tilvejebragt et bedre og mere betryggende *lokalt* tilsyn med vore kirker, — foreslås, at der for et vist begrænset område, f. eks. et amt eller et antal af ca. 100 kirker, ansættes en fuldt kvalificeret arkitekt, der skal deltage i det årlige kirkesyn og iøvrigt være til kirkebestyrelsens (normalt menighedsrådets) disposition i årets løb med fornøden vejledning. For en sådan bistand skulle der ydes et årligt vederlag af 50—75 kr. pr. kirke, og det anføres, at der herved skulle kunne skaffes et eksistensgrundlag, så dygtige unge arkitekter kunne flytte ud i distrikter, hvor der hidtil ikke har været mulighed for dem for at slå sig ned. Henvendelsen blev med en anbefalende tilslutning af 6. juni 1947 fra hr. museumsdirektøren sendt til erklæring hos stiftsøvrighederne, der atter indhentede udtalelser fra de enkelte provstiudvalg, som imidlertid i det store og hele ikke fandt at kunne anbefale forslaget til gennemførelse, men henledte opmærksomheden på, at en væsentlig og formentlig tilstrækkelig forbedring af de nuværende tilsynsforhold antagelig kunne opnås, såfremt det fastsattes, at den af provstiudvalget valgte bygningskyndige mand (se vedligeholdelseslovens § 32) fremtidig skulle være en kvalificeret arkitekt, hvis valg eventuelt skulle godkendes af kirkeministeriet.